

Kniha Daniel — číslo sto devadesát

Prorocké crescendo: odhalení bitvy u Panionu a předehra k nedělnímu zákonu

Jeff Pippenger

2024-04-20

Poslední článek skončil úryvkem, který obsahoval odstavec, jenž říkal: „Přestoupení již téměř dosáhlo své meze. Zmatek naplňuje svět a na lidské bytosti má brzy přijít veliká hrůza. Konec je velmi blízko. My, kteří známe pravdu, bychom se měli připravovat na to, co brzy dopadne na svět jako zdrcující překvapení.“ „Přestoupení“ dosahuje své meze tehdy, když se naplní číse doby milosti, a pro Spojené státy je této meze dosaženo při nedělním zákonu.

„Kristus však prohlásil, že ze zákona nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka, dokud nepominou nebe a země. Právě dílo, které přišel vykonat, spočívalo v tom, aby zákon vyvýšil a ukázal stvořeným světům i nebi, že Bůh je spravedlivý a že jeho zákon není třeba měnit. Zde však stojí Satanova pravá ruka, připravená pokračovat v díle, které Satan započal v nebi, totiž v pokusu pozměnit Boží zákon. A křesťanský svět jeho snahy posvětil tím, že přijal toto dítě papežství — ustanovení neděle. Živil je a bude je živit i nadále, dokud protestantismus nepodá ruku společenství římské moci. Potom bude vydán zákon proti sobotě Božího stvoření, a tehdy Bůh „vykoná na zemi podivné dílo“. Dlouho snášel zvrácenost lidského pokolení; snažil se získat je k sobě. Přijde však čas, kdy dovrší míru své nepravosti; a tehdy bude jednat Bůh. Tento čas je již velmi blízko. Bůh vede záznam o národech: čísla proti nim v nebeských knihách narůstají; a až se stane zákonem, že přestoupení ve vztahu k prvnímu dni týdne má být trestáno, tehdy bude jejich číse plná.“ Review and Herald, 9. března 1886.

Při nedělním zákoně Spojené státy naplní svou číši až po okraj a po národním odpadnutí bude následovat národní zkáza. Odstavec, o němž uvažujeme, říká, že „přestoupení téměř dosáhlo své meze“ a že „na lidské bytosti má brzy přijít veliká hrůza“. Při nedělním zákoně, který je „hodinou velikého zemětřesení“ v jedenácté kapitole Zjevení, „padla desátá část města“ a „aj, třetí běda přichází rychle“ a „zatroubil sedmý anděl“. Třetí běda je sedmá polnice a přichází při nedělním zákoně, přinášejíc „velikou hrůzu“. V tom bodě „konec je velmi blízko“ a přichází jako „zdrcující překvapení“. Při nedělním zákoně se naplní i číse času milosti pro papežství, neboť tehdy druhý hlas ze Zjevení osmnácté kapitoly prohlašuje: „Vyděte z ní, lide můj, abyste neměli účast na jejích hříších a abyste neobdrželi z jejích ran. Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh rozpomenul se na její nepravosti. Odplaťte jí, jako i ona odplatila vám, a dejte jí dvojnásobně podle jejích skutků: v číši, kterou naplnila, naplňte jí dvojnásobně.“

Tyto dějiny se otevírají při nedělním zákonu a vyznačují symbolické časové období, kdy papežství „vytáhne s velikou zuřivostí, aby mnohé zahubilo a zcela vyhladilo“, neboť „v posledních dnech bude mnoho mučedníků“. To, co papežství rozzuřuje, jsou „zvěsti od východu a od severu“, které „ho znepokojí“, avšak „dojde ke svému konci a nikdo mu nepomůže“. Od nedělního zákona až do konce papežství začíná první fáze Božího výkonného soudu. Po ní následuje druhá fáze, již je

sedm posledních ran, a nakonec věčné zničení bezbožných při závěru tisíciletého milénia. Dějiny Božího výkonného soudu jsou zasazeny do kontextu války.

„Stojíme na prahu velikých a slavnostních událostí. Proroctví se naplňují. Do nebeských knih se zaznamenávají podivuhodné, osudové dějiny. Všechno v našem světě je v pohybu. Jsou války a zvěsti o válkách. Národy se hněvají a přišel čas mrtvých, aby byli souzeni. Události se mění tak, aby přivodily den Boží, který se velmi přibližuje. Zbývá už jen, jak se zdá, pouhý okamžik času. Ale zatímco již povstává národ proti národu a království proti království, dosud nenastalo všeobecné střetnutí. Dosud jsou čtyři větry zadržovány, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech. Potom pozemské mocnosti sešikují své síly k poslednímu velkému boji.“ Christian Service, 50, 51.

Bůh zapečetí sto čtyřicet čtyři tisíc a potom povolává svůj jiný ovčinec z Babylóna; i tento jiný ovčinec rovněž přijímá pečeť Boží, ačkoli je na rozdíl od sto čtyřiceti čtyř tisíc představen jako „veliký zástup“. Podstatným bodem, který je třeba v předchozím citátu postřehnout, je, že „čtyři větry jsou zadržovány, dokud služebníci Boží nebudou zapečetěni na svých čelech“. V době nedělního zákona již bylo sto čtyřicet čtyři tisíc zapečetěno, „a hle, třetí běda přichází rychle“; avšak teprve když poslední z Božího jiného ovčince obdrží pečeť, jsou čtyři větry plně uvolněny.

„Národy se nyní rozhněvávají, avšak až náš Velekněz dokončí své dílo ve Svatyni, povstane, obleče roucho pomsty, a tehdy bude vylito sedm posledních ran. Viděla jsem, že čtyři andělé budou zadržovat čtyři větry, dokud nebude Ježíšovo dílo ve Svatyni dokončeno, a pak přijdou sedm posledních ran.“ Review and Herald, August 1, 1849.

„Veliké a slavnostní události“, na jejichž „prahu stojíme“, jsou znázorněny jako „války a pověsti o válkách“. Jsou představeny jako nastávající tehdy, když „všechno v našem světě je ve zmatku“, když národy „již povstávají proti národu“. Párium představuje „podivuhodnou a událostmi naplněnou historii“ ve verši patnácté kapitoly jedenácté knihy Daniel, která vede k verši šestnáctému a uvádí jej, a tím je nedělní zákon, kde nastává „všeobecné střetnutí“, pro něj všechny „mocnosti země“ seřazují své síly k poslední veliké bitvě. Tato „poslední veliká bitva“ je třetí světovou válkou a je znázorněna bitvou u Actia roku 31 př. Kr.

Verše jedna a dvě a verše deset až patnáct představují skryté dějiny verše čtyřicátého v Danielovi jedenácté kapitole. Verš čtyřicátý vymezuje dějiny Spojených států a adventismu od roku 1798 až do roku 1899. Poté mlčí až do konce Spojených států jako šestého království biblického proroctví a až do vyvržení laodicejské církve adventistů sedmého dne ve verši čtyřicátém prvním, jímž je nedělní zákon, který je zároveň také veršem šestnáctým. Verše jedna a dvě určují čas konce v roce 1899 a prezidenty Spojených států od tohoto okamžiku až po šestého bohatého prezidenta, který podněcuje satanistické globalisty. Verš dva přivádí dějiny k volbě Donalda Trumpa v roce 2016 a poté verš tři navazuje dějinami deseti králů, představovaných Alexandrem Velikým, jenž je sedmým královstvím biblického proroctví, kteří při brzy přicházející krizi nedělního zákona odevzdají své království papežství.

Desátý verš uzavírá výklad tím, že určuje rok 1899 jako čas konce, a verše jedenáctý a dvanáctý předkládají válku na Ukrajině a ukazují, že Putin i Rusko tuto válku vyhrají, avšak ze svého

vítězství nebudou mít prospěch. Ukrajinská válka začala v roce 2014, rok předtím, než začala první Trumpova kampaň. Tyto verše uvádějí do souvislosti vzkříšení (politické) Donalda Trumpa, když zahajuje svou třetí kampaň, aby se stal osmým králem, který je z těch sedmi. Verš třináctý označuje Trumpovy politické zápasy, které předcházejí jeho vítězství u Pania ve verši patnáctém, a verš čtrnáctý se zabývá dějinami, které se odehrávají během bitvy u Pania až do jeho vítězství ve verši patnáctém, dějinami doby, kdy muž hříchu začíná otevřeně pronikat do politických dějin. Když papežství proniká do prorockých dějin, nevěstka z Týru začíná zpívat a vidění je potvrzeno.

Po vítězství u Pania roku 200 př. Kr. následoval mezník makabejského „povstání“ v Modeinu (ve významu protest) roku 167 př. Kr. Roku 164 př. Kr. Makabejci znovu posvětili chrám a Antiochos Epifanés zemřel, čímž byl vyznačen obrat v makabejském zápase proti řeckému náboženskému vlivu. V období od roku 161 př. Kr. do roku 158 př. Kr. bylo započato i dovršeno dílo vstoupení do smlouvy. Prorocké mezníky se opakují v hasmonejské dynastii v rámci dějin od verše patnáctého do verše dvacátého třetího.

Smlouva s Římem ve verši dvacet tři je přímým odkazem, avšak ve verši patnáct jsou čtyři makabejské mezníky let 167 př. Kr., 164 př. Kr., 161 př. Kr. a 158 př. Kr. patrně pouze tehdy, je-li na daný verš aplikována historie „smlouvy“. Když Pompeius ve verši šestnáct dobyl Jeruzalém, stanul tváří v tvář občanské válce, která ve městě probíhala, a obě znepřátelené strany byly odštěpenými skupinami hasmoneovské dynastie. Makabejci jsou proto přítomni také v dějinách verše šestnáct.

Dvacátý verš označuje narození Krista a verše dvacet jedna a dvacet dva označují dějiny Kristovy smrti; proto jsou v těchto dějinách přítomny linie hasmonejské dynastie, zastoupené farizeji. Verše patnáct až dvacet tři označují doslovnou nádhernou zemi a Boží odpadlý judský lid, který se prohlašoval za obránce Jeho pravd, ale nebyl Božím představitelem o nic více, než je jím odpadlý protestantismus.

Sestra Whiteová nás informuje, že „mnohé z dějin, které se odehrály v naplnění“ „jedenácté kapitoly Daniele“, „se budou opakovat“. Linie proroctví představovaná hasmoneovskou dynastií představuje linii proroctví znázorňující odpadlický roh protestantismu, počínaje třetí prezidentskou kampaní, kterou podstupuje šestý nejbohatší prezident. Trump kandiduje na prezidenta třikrát; při své první i poslední kandidatuře vítězí, avšak podruhé vzpoura představovaná číslem třináct označuje ukradené volby roku 2020. Svět je pak rozdělován do dvou tříd: jedna třída může rok 2020 vidět a druhá třída je slepá. To symbolizuje velkou zkoušku, která předchází uzavření doby milosti pro adventisty při utváření obrazu šelmy.

„Již probíhají přípravy a jsou v chodu hnutí, která povedou k vytvoření obrazu šelmy. V dějinách země budou uvedeny v běh události, jež naplní předpovědi proroctví pro tyto poslední dny.“ Review and Herald, 23. dubna 1889.

Postupující „přípravy“, „pohyby“, které jsou nyní „v běhu“, a „události“, „jež vyústí ve vytvoření obrazu šelmě“ a „které naplní předpovědi proroctví pro tyto poslední dny“, zahrnují mezníky hasmonejské dynastie z veršů patnáct až dvacet tři v jedenácté kapitole knihy Daniel. Odpadlická hasmonejská dynastie, představující odpadlický protestantismus, je vetkána do svědectví Donalda

Trumpa, šestého a osmého republikánského prezidenta, který podněcuje a nasazuje svůj MAGA-ismus proti woke-ismu nového světového řádu.

Svědectví o Trumpovi sahá ve druhém verši Daniela jedenáct až do roku 2020 a zahrnuje jeho kampaň a první funkční období; poté verše třináct až patnáct označují jeho třetí a poslední kampaň, vítězství a jeho poslední funkční období. Mezi oběma funkčními obdobími Zjevení, kapitola jedenáct, uvádí, že republikánský roh byl zabit a ležel mrtvý na ulici po tři a půl dne. Tato linie Trumpových dějin spojuje v Danielovi, kapitole jedenáct, počátek i závěr jeho prezidentství. Svědectví o Donaldu Trumpovi je tedy obsaženo jak v knize Daniel, tak ve Zjevení, a v obou knihách se nachází v kapitole jedenáct.

Tři částečné linie, když jsou spojeny dohromady, určují úplné dějiny Trumpa jako šestého a osmého prezidenta a jsou vystavěny na signatuře „Pravdy“. Pocházejí z knih Daniel a Zjevení a vytvářejí linii dějin, která je v souladu s onou „částí knihy Daniel, jež se vztahuje k posledním dnům“.

Tato část Daniela je tím, co je rozpečetěno Lvem z kmene Judova těsně před ukončením doby milosti, a je proto součástí pečeti sto čtyřiceti čtyř tisíc. K tomu, aby člověk v roce 2020 rozpoznal prorocké mezníky zabití dvou svědků, je však zapotřebí duchovního zraku dvacet dvacet.

Patnáctý verš jedenácté kapitoly knihy Daniel představuje bitvu u Pania a linii hasmonejské dynastie, která se naplnila doslovnou bitvou, a tím symbolizuje prorocké znázornění duchovní války mezi náboženstvím odpadlického protestantismu a náboženstvím globalistického nového věku. Bitva u Pania, k níž došlo roku 200 př. Kr., představuje boj republikánského rohu a zápas představovaný makabejským povstáním představuje boj rohu odpadlického protestantismu. Ačkoli makabejské povstání nastalo roku 167 př. Kr., prorocky se shoduje s bitvou republikánského rohu v roce 200 př. Kr., neboť prorocky jsou dějiny těchto rohů navzájem souběžné.

Patnáctý verš představuje prorocké dějiny, které bezprostředně předcházejí brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu a vedou do něj. Představuje tedy právě onen bod v době pečeti sto čtyřiceti čtyř tisíc, kdy moc obsažená v pečeti zvěsti navěky vtiskuje pečeť na Boží lid posledních dnů.

Je to Lev z pokolení Judova, kdo odpečetuje onu pravdu, a tou pravdou je Zjevení Ježíše Krista. Těch sto čtyřicet čtyř tisíc jsou ti, „kteří následují Beránka, kamkoli jde“, a když odpečetuje patnáctý verš, Lev z pokolení Judova přivedl svůj lid posledních dnů do Pania. Ježíš právě tento bod v procesu zapečetování znázornil, když vzal své učedníky do Pania, těsně před křížem.

Válkou u Panionu se Kristus zabývá výslovně, když stál v Panionu se svými učedníky a tam je poučil, že jeho církev bude vybudována na Petrově vyznání a že ji „brány pekelné“ nepřemohou. Ježíš označil boj, který je znázorněn bitvou u Panionu. Bitva u Panionu je veršem patnáctým a verš šestnáctý je bitvou u Actia. Kristus stál v Panionu těsně předtím, než se odehrál čin jeho smrti.

Od Pania až po nedělní zákon je historií politického a náboženského zápasu dvou rohů zemské šelmy, protestantismu a republicanismu. Oba byly v roce 2020 napadeny ateistickou šelmou z bezedné propasti a válčení těchto dvou rohů proti politickým a náboženským bohům globalismu je

znázorněno v rámci historie veršů jedenáct až šestnáct.

Od ukrajinské války, která začala v roce 2014, přes první prezidentskou kampaň Donalda Trumpa počínající v roce 2015, až ke smrti dvou rohů v roce 2020, až ke vzkříšení roku 2023, až ke třetí Trumpově kampani, která začala 15. listopadu 2022, dějiny směřují k veršům třináct až patnáct. V těchto verších dějiny, které jsou zjeveny Božím prorockým Slovem, představují prorocké pravdy, jež pečeti sto čtyřicet čtyři tisíc.

Tyto pravdy byly znázorněny při Kristově návštěvě Cesareje Filipovy v šestnácté a sedmnácté kapitole Matoušova evangelia. V těchto verších se člověk hříchu vrací do prorockých dějin a zpívá písni tyrské nevěstky, a tím uvádí vidění v platnost, čímž zasazuje tyto verše do kontextu Půlnočního volání, neboť kde není vidění, lid hyne.

Kde není vidění, lid se kazí; ale kdo zachovává zákon, blahoslavený jest. Přísloví 29,18.

Ti, kdo mají oči, ale nechťejí vidět, a uši, ale odmítají slyšet, jsou pošetilé laodicejské panny, které nemají „olej“. „Olej“ je rozmnožení poznání, jež vzniká tehdy, když je Zjevení Ježíše Krista odpečetěno těsně před uzavřením doby milosti, a podle Ozeáše mají být Boží lidé, kteří poznání odmítají a zavrhnou, zničení.

Můj lid hyne pro nedostatek poznání; protože jsi zavrhl poznání, i já zavrhnou tebe, abys mi nebyl knězem. Protože jsi zapomněl na zákon svého Boha, i já zapomenu na tvé děti. Ozeáš 4,6.

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: Synu člověčí, bydlíš uprostřed domu vzpurného, kteří mají oči, aby viděli, a nevidí; mají uši, aby slyšeli, a neslyší, neboť jsou domem vzpurným. Ezechiel 12,1.2.

I řekl: Jdi a pověz tomuto lidu: Slyšte stále, avšak nerozumějte; hleďte stále, avšak nepoznávájte. Zatvrd' srdce tohoto lidu, učiň jeho uši nedoslýchavými a zavři jeho oči, aby neviděl svými očima a neslyšel svými ušima, aby nerozuměl svým srdcem a neobrátil se, a nebyl uzdraven. Izajáš 6,9.10.

I přistoupili učedníci a řekli mu: Proč k nim mluvíš v podobenstvích? On jim odpověděl: Protože vám je dáno znáti tajemství království nebeského, jim však to dáno není. Neboť kdo má, tomu bude dáno, a bude míti hojnost; kdo však nemá, tomu bude odňato i to, co má. Proto k nim mluvím v podobenstvích: protože hledíce nevidí a slyšíce neslyší ani nechápou. A naplňuje se na nich proroctví Izaiášovo, které praví: Sluchem uslyšíte, a neporozumíte, a hledíce uzříte, a nepostřehnete. Neboť srdce tohoto lidu ztučnělo, a ušima těžce slyší, a své oči zavřeli, aby snad očima neviděli a ušima neslyšeli a srdcem neporozuměli a neobrátili se, a já bych je neuzdravil. Blaze však vašim očím, že vidí, a vašim uším, že slyší. Amen, pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili viděti to, co vy vidíte, a neviděli, a slyšeti to, co vy slyšíte, a neslyšeli. Matouš 13,10–17.

„Všechna poselství daná v letech 1840–1844 mají být nyní předkládána s mocí, neboť je mnoho lidí, kteří ztratili správnou orientaci. Poselství mají být nesena ke všem církvím.

„Kristus řekl: ‚Blahoslavené jsou vaše oči, neboť vidí; i vaše uši, neboť slyší. Amen, pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví lidé toužili spatřit to, co vidíte vy, ale nespatriili; a slyšet to, co slyšíte vy, ale neslyšeli‘ [Matouš 13,16.17]. Blahoslavené jsou oči, které viděly věci, jež byly viděny v letech 1843 a 1844.“

„Poselství bylo dáno. A při opakování tohoto poselství by nemělo docházet k žádnému odkladu, neboť znamení času se naplňují; závěrečné dílo musí být vykonáno. Velké dílo bude vykonáno v krátkém čase. Brzy bude z Božího ustanovení dáno poselství, které zesílí v mocné volání. Tehdy Daniel povstane ve svém údělu, aby vydal své svědectví.“ Manuscript Releases, svazek 21, 437.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzy stát; a oznámil je a znameními je vyjádřil skrze svého anděla svému služebníkovi Janovi. Ten vydal svědectví o slovu Božím a o svědectví Ježíše Krista, totiž o všem, co viděl. Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm zapsáno; neboť čas je blízko. Zjevení 1,1–3.